

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 1998/2006

(2006. gada 15. decembris)

par Līguma 87. un 88. panta piemērošanu *de minimis* atbalstam

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ieskaitot, kā arī notikumu iespējamo attīstību visā šīs regulas spēkā esamības laikā, šķiet lietderīgi pārskatīt dažus no Regulā (EK) Nr. 69/2001 paredzētajiem nosacījumiem un aizstāt minēto regulu.

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 1998. gada 7. maija Regulu (EK) Nr. 994/98 par Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 92. un 93. panta piemērošanu dažām valsts horizontālā atbalsta kategorijām ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 2. pantu,

publicējusi šīs regulas projektu ⁽²⁾,

apspriedusies ar Valsts atbalsta padomdevēju komiteju,

tā kā:

(1) Regula (EK) Nr. 994/98 pilnvaro Komisiju norādīt noteikumos ierobežojumu, par kuru mazākus atbalsta pasākumus uzskata par neatbilstīgiem Līguma 87. panta 1. punkta visiem kritērijiem, tādēļ uz tiem neattiecas Līguma 88. panta 3. punktā paredzētā paziņošanas procedūra.

(2) Komisija ir piemērojusi Līguma 87. un 88. pantu un jo īpaši vairākos lēmumos izskaidrojusi jēdzienu "atbalsts" Līguma 87. panta 1. punkta nozīmē. Komisija sākotnēji paziņojumā par *de minimis* atbalsta noteikumu valsts atbalstam ⁽³⁾ un pēc tam Komisijas 2001. gada 12. janvāra Regulā Nr. 69/2001 par EK Līguma 87. un 88. panta piemērošanu *de minimis* atbalstam ⁽⁴⁾ ir izklāstījusi arī savu politiku par *de minimis* atbalsta augšējo robežu, zem kuras 87. panta 1. punktu var uzskatīt par nepiemērojamu. Ņemot vērā minētās regulas piemērošanā gūto pieredzi un ievērojot inflācijas un iekšzemes kopprodukta pieaugumu Kopienā laikā līdz 2006. gadam un to

(3) Ņemot vērā īpašos noteikumus, ko piemēro lauksaimniecības primārās ražošanas, zivsaimniecības un akvakultūras nozarēs, kā arī risku, ka Līguma 87. panta 1. punkta kritērijiem varētu atbilst par šajā regulā noteiktajām mazākas atbalsta summas šajās nozarēs, šī regula nav jāpiemēro minētajām nozarēm. Ņemot vērā transporta nozares evolūciju, jo īpaši daudzu transporta darbību pārstrukturēšanu pēc to liberalizācijas, vairs nav lietderīgi izslēgt transporta nozari no *de minimis* regulas darbības jomas. Tādēļ šīs regulas darbības joma ir jāattiecina uz visu transporta nozari. Tomēr ir jāpielāgo vispārējā *de minimis* augšējā robeža, Ņemot vērā vidusmēra uzņēmumu, kuri darbojas kravas autotransporta un pasažieru pārvadājumu jomā, mazo izmēru. To pašu iemeslu dēļ, kā arī Ņemot vērā nozares jaudas pārpalikumu un transporta politikas mērķus saistībā ar autoceļu pārslogotību un kravas pārvadājumiem, ir jāizslēdz atbalsts kravas autotransporta līdzekļu iegādei uzņēmumiem, kuri veic komercpārvadājumus ar autotransportu. Tas neliek apšaubīt Komisijas labvēlīgo attieksmi pret valsts atbalstu tīrākiem un videi draudzīgākiem transportlīdzekļiem, kas pausta Kopienas tiesību aktos papildus šai regulai. Ņemot vērā Padomes 2002. gada 23. jūlija Regulu (EK) Nr. 1407/2002 par valsts atbalstu ogļu rūpniecībai ⁽⁵⁾, šī regula nav jāpiemēro ogļu nozarei.

(4) Ņemot vērā līdzību starp lauksaimniecības produktu, no vienas puses, un nelauksaimniecisku produktu, no otras puses, pārstrādi un tirdzniecību, šī regula ir jāpiemēro lauksaimniecības produktu pārstrādei un tirdzniecībai, ja ir izpildīti noteikti nosacījumi. Šajā sakarā par pārstrādi un tirdzniecību nav jāuzskata nedz saimniecībā veiktās darbības, lai produktu sagatavotu pirmajai pārdošanai, piemēram, graudaugu novākšana, plaušana vai kuļšana, olu iepakojšana, nedz pirmā pārdošana mazumtirgotājiem vai pārstrādātājiem. No šīs regulas spēkā stāšanās dienas uz atbalstu, ko piešķir lauksaimniecības produktu pārstrādes vai tirdzniecības uzņēmumiem, vairs nav jāattiecina Komisijas 2004. gada 6. oktobra Regula (EK) Nr. 1860/2004 par EK Līguma 87. un 88. panta piemērošanu *de minimis* atbalstam lauksaimniecības un zivsaimniecības nozarē ⁽⁶⁾. Tādēļ Regula (EK) Nr. 1860/2004 ir attiecīgi jāgroza.

⁽¹⁾ OV L 142, 14.5.1998., 1. lpp.

⁽²⁾ OV C 137, 10.6.2006., 4. lpp.

⁽³⁾ OV C 68, 6.3.1996., 9. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 10, 13.1.2001., 30. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 205, 2.8.2002., 1. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 325, 28.10.2004., 4. lpp.

- (5) Eiropas Kopienų Tiesas praksē ir noteikts, ka tiklīdz Kopiena ir pieņēmusi tiesību aktu par tirgus kopīgu organizāciju attiecīgā lauksaimniecības nozarē, dalībvalstu pienākums ir atturēties no tādu pasākumu veikšanas, kas varētu kaitēt kopīgai organizācijai vai paredzēt izņēmumus no tās. Šā iemesla dēļ šī regula nav jāpiemēro atbalstam, kura apjoms ir noteikts, pamatojoties uz iepirkto vai tirgū laisto produktu cenu vai daudzumu. Tāpat tā nav jāpiemēro *de minimis* atbalstam, kurš ir saistīts ar pienākumu šajā atbalstā dalīties ar sākotnējiem ražotājiem.
- (6) Šo regulu nedrīkst attiecināt uz *de minimis* eksporta atbalstu vai *de minimis* atbalstu par labu vietējiem produktiem attiecībā pret importētiem produktiem. Jo īpaši to nedrīkst attiecināt uz atbalstu izplatīšanas tīkla izveides un darbības finansēšanai citās valstīs. Par eksporta atbalstu parasti neuzskata atbalstu, ko piešķir, lai segtu izdevumus saistībā ar dalību tirdzniecības izstādēs, maksu par mācībām vai konsultāciju pakalpojumiem, kas vajadzīgi jauna vai esoša produkta laišānai tirgū.
- (7) Šī regula nav piemērojama grūtībās nonākušiem uzņēmumiem atbilstīgi Kopienas pamatnostādņem par valsts atbalstu grūtībās nonākušu uzņēmumu glābšanai un pārstrukturēšanai ⁽¹⁾, ņemot vērā šā veida uzņēmumiem piešķirtā atbalsta bruto dotācijas ekvivalentu.
- (8) Ņemot vērā Komisijas pieredzi, var noteikt, ka atbalsts, kas nepārsniedz EUR 200 000 augšējo robežu kādā trīs gadu laika posmā, neietekmē tirdzniecību starp dalībvalstīm un/vai neizkropļo konkurenci, vai nedraud izkropļot to, tādēļ uz to neattiecas Līguma 87. panta 1. punkts. Uzņēmumiem, kuri darbojas autotransporta nozarē, šī augšējā robeža ir jānosaka EUR 100 000 apmērā.
- (9) Gadi, kas tālab ir jāņem vērā, ir fiskālie gadi, kurus attiecīgajā dalībvalstī fiskāliem mērķiem izmanto uzņēmums. Attiecīgais trīs gadu laika posms ir regulāri jāizvērtē, t.i., pirms katras jaunas *de minimis* atbalsta dotācijas ir jānosaka attiecīgajā fiskālajā gadā, kā arī iepriekšējos divos gados piešķirtā kopējā *de minimis* atbalsta summa. Tālab ir jāņem vērā katras dalībvalsts piešķirtais pabalsts, pat ja tas ir pilnībā vai daļēji finansēts no Kopienas izcelsmes resursiem. Nedrīkst pastāvēt iespēja atbalstu, kas pārsniedz *de minimis* augšējo robežu, sadalīt mazākās daļās, lai panāktu šo daļu atbilstību šīs regulas darbības jomai.
- (10) Atbilstīgi principiem, kas attiecas uz atbalstu atbilstoši Līguma 87. panta 1. punktam *de minimis* atbalsts ir jāuzskata par piešķirtu brīdī, kad likumīgās tiesības saņemt atbalstu ir nodotas uzņēmumam saskaņā ar piemērojamo valsts tiesisko regulējumu.
- (11) Lai novērstu to, ka tiek apieti maksimālās atbalsta intensitātes ierobežojumi, kuri noteikti dažādos Kopienas tiesību aktos, attiecībā uz vienu un to pašu projektu *de minimis* atbalstu nedrīkst kumulēt ar valsts atbalstu attiecībā uz tām pašām attaisnotajām izmaksām, ja šādas kumulācijas rezultātā atbalsta intensitāte pārsniegtu grupu atbrīvojuma regulā vai Komisijas lēmumā noteikto atbilstīgi katra gadījuma īpašajiem apstākļiem.
- (12) Pārredzamības, vienādas attieksmes un *de minimis* atbalsta ierobežojuma pareizas piemērošanas dēļ visām dalībvalstīm ir jāpiemēro viena un tā pati aprēķina metode. Lai atvieglotu šo aprēķinu un saskaņā ar *de minimis* atbalsta noteikuma pašreizējo piemērošanas praksi, atbalsta summas, kas nav skaidras naudas līdzekļi, ir jāpārreķina bruto dotācijas ekvivalentā. Lai aprēķinātu dotācijas ekvivalentu pārredzamiem atbalsta veidiem, kas nav dotācijas, vai vairākās daļās maksājama atbalsta ekvivalentu, ir jāizmanto šāda atbalsta piešķiršanas laikā dominējošās tirgus procentu likmes. Lai vienveidīgi, pārredzami un vienkārši piemērotu noteikumus par valsts atbalstu, šajā regulā tirgus likmes ir jāuzskata par atsauces likmēm, ko Komisija regulāri nosaka, pamatojoties uz objektīviem kritērijiem un kas tiek publicētas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai internetā. Tomēr, iespējams, minimālajai likmei ir jāpievieno papildu bāzes punkti, ņemot vērā sniegto nodrošinājumu vai ar saņēmēju saistīto risku.
- (13) Pārredzamības, vienādas attieksmes un efektīvas uzraudzības labad šī regula ir jāpiemēro tikai tādām *de minimis* atbalstam, kas ir pārredzams. Pārredzams atbalsts ir tāds atbalsts, kuram ir iespējams *ex ante* precīzi aprēķināt bruto dotācijas ekvivalentu, neveicot riska novērtējumu. Šādus precīzus aprēķinus var īstenot, piemēram, dotācijām, procentu likmju subsīdijām un nepārsniedzamiem nodokļu atbrīvojumiem. Atbalstu, kuru veido kapitāla ieguldīšana, neuzskata par pārredzamu *de minimis* atbalstu, ja vien publiskā kapitāla ieguldījuma kopējā

⁽¹⁾ OV C 244, 1.10.2004., 2. lpp.

vērtība nav zemāka par *de minimis* augšējo robežu. Atbalstu, kuru veido riska kapitāla pasākumi, kas minēti Kopienas pamatnostādnēs par valsts atbalstu riska kapitāla ieguldījumu veicināšanai mazos un vidējos uzņēmumos⁽¹⁾, nav jāuzskata par pārredzamu *de minimis* atbalstu, izņemot gadījumus, kad attiecīgajā riska kapitāla shēmā paredzētais kapitāls nepārsniedz *de minimis* augšējo robežu katram mērķa uzņēmumam. Atbalsts, kuru veido aizdevumi, ir jāuzskata par pārredzamu *de minimis* atbalstu, ja bruto dotācijas ekvivalents ir aprēķināts, pamatojoties uz tirgus procentu likmēm, kuras dominē dotācijas piešķiršanas laikā.

(14) Šī regula neizslēdz iespēju, ka dalībvalsts pieņemts pasākums, iespējams, neuzskatītu par valsts atbalstu Līguma 87. panta 1. punkta nozīmē, ja izmantotu pamatojumu, kurš nav izklāstīts šajā regulā, piemēram, kapitāla ieguldīšanas gadījumā, jo lēmums par šo pasākumu ir pieņemts atbilstīgi tirgus investora principam.

(15) Ir jānodrošina juridiskā noteiktība garantiju shēmām, kuras potenciāli nevar ietekmēt tirdzniecību un izkropļot konkurenci un par kurām ir pieejami pietiekami dati, lai ticami izvērtētu jebkādu potenciālo ietekmi. Tādēļ šajā regulā ir jātransponē vispārējā *de minimis* augšējā robeža EUR 200 000 apmērā garantijai specifiskā augšējā robežā, kuras pamatā būtu šādi garantijai atbilstoša atsevišķa garantēta aizdevuma summa. Ir lietderīgi šo specifisko augšējo robežu aprēķināt, izmantojot metodiku, ar kuru novērtē valsts atbalsta apjomu garantiju shēmās, kuras attiecas uz aizdevumiem dzīvotspējīgiem uzņēmumiem. Metodika un dati, kurus izmanto, lai aprēķinātu garantijai specifisku augšējo robežu, nav jāpiemēro grūtībās nonākušiem uzņēmumiem, kas minēti Kopienas pamatnostādnēs par valsts atbalstu grūtībās nonākušu uzņēmumu glābšanai un pārstrukturēšanai. Tādēļ šī specifiskā augšējā robeža nav attiecināma nedz uz *ad hoc* atsevišķu atbalstu, ko piešķir ārpus garantiju shēmas darbības jomas, nedz uz atbalstu, ko piešķir grūtībās nonākušiem uzņēmumiem, vai garantijām darījumiem, kas nav aizdevumi, kā, piemēram, pašu kapitāla darījumu garantijām. Specifiskā augšējā robeža ir jānosaka, pamatojoties uz to, ka, ņemot vērā 13 % nepārsniedzamo likmi (tūrā zaudējuma likme), kas atbilst sliktākajam scenārijam saistībā ar garantiju shēmām Kopienā, garantiju EUR 1 500 000 apmērā var uzskatīt par tādu, kuras bruto dotācijas ekvivalents ir identisks vispārējai *de minimis* augšējai robežai. Attiecībā uz uzņēmumiem, kuri darbojas kravas autotransporta nozarē, šī summa ir jāsamazina līdz EUR 750 000. Šīs specifiskās augšējās robežas ir jāattiecina tikai uz garantijām, kas sedz līdz 80 % no attiecīgā aizdevuma. Metodiku, kuru Komisija pieņēmusi pēc paziņojuma par šādu metodiku, pamatojoties uz Komisijas regulu valsts atbalsta jomā, piemēram, Komisijas 2006. gada 24. oktobra Regulu (EK) Nr. 1628/2006 par Līguma

87. un 88. panta piemērošanu valstu reģionālajam ieguldījumu atbalstam⁽²⁾, drīkst izmantot arī dalībvalstis, lai izvērtētu garantijā ietvertu bruto dotācijas ekvivalentu, ja apstiprinātā metodika pilnībā atbilst attiecīgo garantiju veida un to pamatā esošo darījumu veida novērtēšanai saistībā ar šīs regulas piemērošanu.

(16) Pēc dalībvalsts paziņojuma Komisija var pārbaudīt, vai atbalsta pasākums, ko neveido dotācija, aizdevums, garantija, kapitāla ieguldīšana vai riska kapitāla pasākums, atbilst bruto dotācijas ekvivalentam, kas nepārsniedz *de minimis* augšējo robežu un uz kuru tādēļ varētu attiecināt šīs regulas noteikumus.

(17) Komisijai ir pienākums nodrošināt, lai valsts atbalsta noteikumi tiktu ievēroti un, jo īpaši, lai saskaņā ar *de minimis* atbalsta noteikumiem piešķirtais atbalsts stingri atbilstu šo noteikumu nosacījumiem. Saskaņā ar Līguma 10. pantā izklāstīto sadarbības principu dalībvalstīm būtu jāatvieglo šā mērķa sasniegšana, izveidojot vajadzīgo sistēmu, lai nodrošinātu, ka kopējā *de minimis* atbalsta summa, kas piešķirta vienam un tam pašam uzņēmumam saskaņā ar *de minimis* atbalsta noteikumu, nepārsniedz EUR 200 000 augšējo robežu trīs fiskālo gadu laikā. Tālab dalībvalstīm, piešķirot *de minimis* atbalstu, ir jāinformē attiecīgais uzņēmums par atbalsta apjomu un tā *de minimis* būtību, atsaucoties uz šo regulu. Turklāt pirms šāda atbalsta piešķiršanas attiecīgajai dalībvalstij no uzņēmuma ir jāiegūst deklarācija par attiecīgajā fiskālajā gadā un iepriekšējos divos fiskālajos gados saņemto *de minimis* atbalstu un rūpīgi jāpārbauda, vai līdz ar jauno *de minimis* atbalstu netiks pārsniegta *de minimis* augšējā robeža. Alternatīvi ir jābūt iespējai ierobežojuma ievērošanu nodrošināt, izmantojot centrālo reģistru vai, Eiropas Investīciju fonda izveidotu garantijas shēmu gadījumā, pēdējais var pats izveidot saņēmēju sarakstus un pieprasīt dalībvalstīm informēt *de minimis* atbalsta saņēmējus.

(18) Regula (EK) Nr. 69/2001 zaudē spēku 2006. gada 31. decembrī. Tālab šī regula ir jāpiemēro no 2007. gada 1. janvāra. Ņemot vērā to, ka Regula (EK) Nr. 69/2001 neattiecas uz transporta nozari, kurai līdz šim nepiemēroja *de minimis* atbalstu, kā arī ievērojot lauksaimniecības produktu pārstrādes un tirdzniecības nozarē piemērojamo ļoti ierobežoto *de minimis* atbalsta apjomu, un ja ir izpildīti atsevišķi nosacījumi, šī regula ir piemērojama atbalstam, kas piešķirts pirms tās stāšanās spēkā uzņēmumiem, kas darbojas transporta nozarē, kā arī lauksaimniecības produktu pārstrādes un tirdzniecības nozarē. Turklāt šī regula nedrīkst ietekmēt nevienu atsevišķu atbalstu, kas piešķirts saskaņā ar Regulu (EK) 69/2001 minētās regulas spēkā esamības laikā.

⁽¹⁾ OV C 194, 18.8.2006., 2 lpp.

⁽²⁾ OV L 302, 1.11.2006., 29. lpp.

(19) Ņemot vērā Komisijas pieredzi un jo īpaši to, cik bieži ir jāpārskata valsts atbalsta politika, ir lietderīgi ierobežot šīs regulas piemērošanas periodu. Ja šīs regulas darbības laiks beigtos un netiktu pagarināts, dalībvalstīm būtu jādod sešu mēnešu pielāgošanās laika posms attiecībā uz *de minimis* atbalstu, uz ko attiecas šī regula,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Darbības joma

1. Šo regulu piemēro atbalstam, ko piešķir visu nozaru uzņēmumiem, izņemot:

- a) atbalstu, ko piešķir uzņēmumiem, kuri darbojas zivsaimniecības un akvakultūras nozarēs, uz ko attiecas Padomes Regula (EK) Nr. 104/2000 ⁽¹⁾,
- b) atbalstu, ko piešķir uzņēmumiem, kuri darbojas Līguma I pielikumā uzskaitīto lauksaimniecības produktu primārajā ražošanā,
- c) atbalstu, ko piešķir uzņēmumiem, kuri darbojas Līguma I pielikumā uzskaitīto lauksaimniecības produktu pārstrādē un tirdzniecībā, šādos gadījumos:
 - i) ja atbalsta apjoms ir noteikts, pamatojoties uz šādu produktu, kurus attiecīgais uzņēmums iepircis no sākotnējiem ražotājiem vai laidis tirgū, cenu un daudzumu,
 - ii) ja atbalsts ir piešķirts, lai to daļēji vai pilnībā nodotu sākotnējiem ražotājiem,
- d) atbalstu darbībām, kas saistītas ar eksportu uz trešām valstīm vai dalībvalstīm, proti, atbalstu, kas tieši saistīts ar eksportētājiem daudzumiem, ar izplatīšanas tīkla izveidošanu un darbību vai ar citiem kārtējiem izdevumiem, kas saistīti ar eksporta darbībām,
- e) atbalstu, kas piešķirts, lai importētu preču vietā tiktu izmantotas vietējās preces,
- f) atbalstu, ko piešķir ogļu nozares uzņēmumiem, kas definēti Regulā (EK) Nr. 1407/2002,
- g) atbalstu kravas autotransporta līdzekļu iegādei uzņēmumiem, kuri veic komercpārvaļādījumus ar autotransportu,

h) atbalstu, ko piešķir grūtībās nonākušiem uzņēmumiem.

2. Šajā regulā:

- a) "lauksaimniecības produkti" ir EK Līguma I pielikumā uzskaitītie produkti, izņemot zivsaimniecības produktus,
- b) "lauksaimniecības produktu pārstrāde" ir jebkura darbība ar lauksaimniecības produktu, kuras rezultātā arī tiek iegūts produkts, kurš arī ir lauksaimniecības produkts, izņemot saimniecības darbības, kas vajadzīgas, lai sagatavotu dzīvnieku vai augu produktu pirmajai pārdošanai,
- c) "lauksaimniecības produktu tirdzniecība" ir glabāšana vai izlikšana pārdošanai, piedāvāšana pārdošanai, piegāde vai jebkāda cita veida laišana tirgū, izņemot sākotnējā ražotāja veikto pirmo pārdošanu mazumtirgotājiem vai pārstrādātājiem, kā arī jebkuru darbību, lai sagatavotu produktu šādai pirmajai pārdošanai; sākotnējā ražotāja veikto pārdošanu gala patērētājiem uzskata par tirdzniecību, ja tā notiek šim nolūkam paredzētās atsevišķās telpās.

2. pants

De minimis atbalsts

1. Uzskata, ka atbalsta pasākumi neatbilst visiem Līguma 87. panta 1. punkta kritērijiem un tāpēc tiem nepiemēro Līguma 88. panta 3. punktā minēto paziņošanas prasību, ja tie atbilst šā panta 2. un 5. punktā sniegtajiem nosacījumiem.

2. Vienam uzņēmumam piešķirtais *de minimis* kopējais bruto atbalsts jebkurā trīs fiskālo gadu laika posmā nepārsniedz EUR 200 000. Vienam uzņēmumam, kurš darbojas autotransporta nozarē, piešķirtā *de minimis* atbalsta kopējais nepārsniedz EUR 100 000 jebkurā trīs fiskālo gadu laika posmā. Šis augšējais robežas piemēro neatkarīgi no *de minimis* atbalsta veida vai nospraustā mērķa un neatkarīgi no tā, vai dalībvalsts piešķirto atbalstu pilnībā vai daļēji finansē no Kopienas izcelsmes resursiem. Šo laika posmu nosaka, atsaucoties uz fiskālajiem gadiem, ko izmanto uzņēmums attiecīgajā dalībvalstī.

Ja kopējais atbilstoši atbalsta pasākumam piešķirtā atbalsta apjoms pārsniedz šo augšējo robežu, šim atbalsta apjomam nevar piemērot šo regulu pat tad, ja tā atsevišķa daļa nepārsniedz šo robežu. Šādā gadījumā šīs regulas piemērošanu šim atbalsta pasākumam nevar pieprasīt nedz šā atbalsta piešķiršanas laikā, nedz jebkad vēlāk.

⁽¹⁾ OV L 17, 21.1.2000., 22. lpp.

3. Panta 2. punktā noteikto augšējo robežu izsaka kā dotāciju skaidrā naudā. Visi izmantojamie lielumi ir bruto, proti, pirms jebkādu nodokļu vai citu maksu atskaitīšanas. Ja atbalstu piešķir citā veidā, nevis kā dotāciju, atbalsta apjoms ir atbalsta dotācijas bruto ekvivalents.

Atbalstu, kas izmaksājams vairākos daļu maksājumos, diskontē atbilstīgi tā vērtībai piešķiršanas brīdī. Diskontēšanā un atbalsta dotācijas bruto ekvivalenta apjoma aprēķinā izmantojamā procentu likme ir atsauces likme, kas piemērojama piešķiršanas laikā.

4. Šo regulu piemēro tikai atbalstam, kuram ir iespējams precīzi *ex ante* aprēķināt atbalsta bruto dotācijas ekvivalentu, neveicot riska novērtējumu ("pārredzams atbalsts"). Jo īpaši tas ietver šādus atbalsta veidus.

- a) Atbalstu, kuru veido aizdevumi, uzskata par pārredzamu *de minimis* atbalstu, ja bruto dotācijas ekvivalents ir aprēķināts, pamatojoties uz tirgus procentu likmēm, kuras dominē dotācijas piešķiršanas laikā.
- b) Atbalstu, kuru veido kapitāla ieguldīšana, neuzskata par pārredzamu *de minimis* atbalstu, ja vien publiskā kapitāla ieguldījuma kopējā vērtība nepārsniedz par *de minimis* augšējo robežu.
- c) Atbalstu, kuru veido riska kapitāla pasākumi, neuzskata par pārredzamu *de minimis* atbalstu, izņemot gadījumus, kad attiecīgajā riska kapitāla shēmā paredzētais kapitāls nepārsniedz *de minimis* augšējo robežu katram mērķa uzņēmumam.
- d) Atsevišķu atbalstu, ko saskaņā ar garantiju shēmu sniedz uzņēmumiem, kuri nav grūtībās nonākuši uzņēmumi, uzskata par pārredzamu *de minimis* atbalstu, ja atbilstoši šādai shēmai piešķirta aizdevuma garantētā daļa nepārsniedz EUR 1 500 000 katram uzņēmumam. Atsevišķu atbalstu, ko saskaņā ar garantiju shēmu sniedz uzņēmumiem, kuri darbojas autotransporta nozarē un kuri nav grūtībās nonākuši uzņēmumi, uzskata par pārredzamu *de minimis* atbalstu, ja atbilstoši šādai shēmai piešķirta aizdevuma garantētā daļa nepārsniedz EUR 750 000 katram uzņēmumam. Ja pamatā esošā aizdevuma garantētā daļa veido tikai noteiktu šīs augšējās robežas proporcionālu daļu, uzskata, ka attiecīgās garantijas dotācijas bruto ekvivalents atbilst tai pašai 2. panta 2. punktā noteiktajai piemērojamās augšējās robežas proporcionālajai daļai. Garantija nepārsniedz 80 % no pamatā esošā aizdevuma summas. Garantiju shēmas arī uzskata par pārredzamām, ja i) pirms shēmas īstenošanas garantiju bruto dotācijas ekvivalenta aprēķināšanas metodika ir tikusi pieņemta pēc šīs metodoloģijas paziņošanas Komisijai saskaņā ar citu valsts atbalsta jomā pieņemtu Komisijas regulu un ii) ja apstiprinātā metodika pilnībā atbilst attiecīgo garantiju veida un to pamatā esošo darījumu veida novērtēšanai saistībā ar šīs regulas piemērošanu.

5. *De minimis* atbalstu nedrīkst kumulēt ar valsts atbalstu attiecībā uz vienām un tām pašām attaisnotajām izmaksām, ja šādas kumulācijas rezultātā atbalsta intensitāte pārsniedz grupu atbrīvojuma regulā vai Komisijas lēmumā noteikto atbilstīgi katra gadījuma īpašajiem apstākļiem.

3. pants

Uzraudzība

1. Ja dalībvalsts gatavojas piešķirt uzņēmumam *de minimis* atbalstu, tā rakstveidā informē šo uzņēmumu par iespējamo atbalsta apjomu (kas izteikts kā dotācijas bruto ekvivalents) un par tā *de minimis* būtību, skaidri atsaucoties uz šo regulu, kā arī norādot tās nosaukumu un publikācijas atsauci *Eiropas Kopienų Oficiālajā Vēstnesī*. Ja *de minimis* atbalstu saskaņā ar vienu shēmu piešķir dažādiem uzņēmumiem un ja šiem uzņēmumiem saskaņā ar shēmu tiek piešķirtas dažādas atsevišķā atbalsta summas, attiecīgā dalībvalsts var izvēlēties pildīt šīs saistības, informējot šos uzņēmumus par nemainīgu summu, kas atbilst maksimālajam atbalsta apjomam, kas piešķirams atbilstoši šai shēmai. Šādā gadījumā šo nemainīgo summu izmanto, lai noteiktu, vai nav pārsniegta 2. panta 2. punktā noteiktā augšējā robeža. Dalībvalsts arī pirms atbalsta piešķiršanas pieprasa no uzņēmuma deklarāciju rakstveidā vai elektroniskā veidā par jebkādu citu *de minimis* atbalstu, kas saņemts iepriekšējos divos fiskālajos gados un kārtējā fiskālajā gadā.

Dalībvalsts jaunu *de minimis* atbalstu piešķir tikai pēc tam, kad ir pārbaudīts, ka tas nepalielinās kopējo *de minimis* atbalsta summu, ko uzņēmums minētajā dalībvalstī ieguvis attiecīgajā laika posmā, kuru veido attiecīgais fiskālais gads un iepriekšējie divi fiskālie gadi līdz līmenim, kas pārsniedz 2. panta 2. punktā noteikto augšējo robežu.

2. Ja dalībvalsts ir izveidojusi *de minimis* atbalsta centrālo reģistru, kas satur pilnīgu informāciju par visu *de minimis* atbalstu, ko piešķirusi kāda iestāde minētajā dalībvalstī, tad 1. punkta pirmās daļas prasību pārstāj piemērot no brīža, kad reģistrs ietver trīs gadu laika posmu.

Ja dalībvalsts piešķir atbalstu, pamatojoties uz garantiju shēmu, nodrošinot garantiju, kuru ar pilnvarojumu finansē Eiropas Investīciju fonds no ES budžeta līdzekļiem, šā panta 1. punkta pirmo daļu drīkst vairs nepiemērot.

Šādos gadījumos piemēro šo uzraudzības sistēmu:

- a) Eiropas Investīciju fonds katru gadu, pamatojoties uz informāciju, kas finanšu starpniekiem ir jāsniedz EIF, izveido atbalsta saņēmēju un katram saņēmējam piešķirtā bruto dotācijas ekvivalenta sarakstu. Eiropas Investīciju fonds nosūta šo informāciju attiecīgajai dalībvalstij un Komisijai, un

b) attiecīgā dalībvalsts izplata minēto informāciju gala saņēmējiem 3 mēnešu laikā no dienas, kad tā saņemta no Eiropas Investīciju fonda, un

c) attiecīgā dalībvalsts no katra saņēmēja iegūst deklarāciju, ka kopējais *de minimis* atbalsts, ko tas ir saņēmis, nepārsniedz 2. panta 2. punktā noteikto augšējo robežu. Ja šī augšējā robeža ir pārsniegta attiecībā uz vienu vai vairākiem saņēmējiem, attiecīgā dalībvalsts nodrošina, ka par atbalsta pasākumu, kas izraisījis augšējās robežas pārsniegšanu, vai nu tiek paziņots Komisijai, vai arī atbalstu atgūst no saņēmēja.

3. Dalībvalstis reģistrē un apkopo visu informāciju par šīs regulas piemērošanu. Šāda uzskaitē satur visu vajadzīgo informāciju, lai parādītu, ka šīs regulas nosacījumi ir ievēroti. Datus, kas attiecas uz atsevišķu *de minimis* atbalstu, glabā 10 gadus, sākot no dienas, kad tas ir piešķirts. Datus, kas attiecas uz *de minimis* atbalsta shēmu, glabā 10 gadus, sākot no dienas, kad saskaņā ar šādu shēmu ir piešķirts pēdējais atsevišķais atbalsts. Pēc rakstiska uzaicinājuma attiecīgā dalībvalsts sniedz Komisijai 20 darba dienu laikā vai tādā ilgākā laika posmā, kāds var būt noteikts uzaicinājumā, visu informāciju, kādu Komisija uzskata par vajadzīgu, lai novērtētu, vai šīs regulas nosacījumi ir izpildīti, jo īpaši par uzņēmuma saņemto *de minimis* atbalsta kopsummu.

4. pants

Grozījumi

Regulas (EK) Nr. 1860/2004 2. pantu groza šādi.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2006. gada 15. decembrī

a) 1. punktā svītrot vārdus “pārstrādi un tirdzniecību”,

b) svītrot 3. punktu.

5. pants

Pārejas posma pasākumi

1. Šo regulu piemēro atbalstam, kas pirms tās stāšanās spēkā piešķirts uzņēmumiem, kuri darbojas transporta nozarē, un uzņēmumiem, kuri darbojas lauksaimniecības produktu pārstrādē un tirdzniecībā, ja šis atbalsts atbilst visiem 1. un 2. pantā paredzētajiem nosacījumiem. Atbalsta pasākumus, kas neatbilst šiem nosacījumiem, Komisija izvērtēs saskaņā ar attiecīgajiem principiem, pamatnostādnēm un paziņojumiem.

2. Uzskata, ka jebkurš laikā no 2001. gada 2. februāra līdz 2007. gada 30. jūnijam piešķirts atsevišķs *de minimis* atbalsts, kas atbilst Regulas (EK) Nr. 69/2001 nosacījumiem, neatbilst visiem Līguma 87. panta 1. punkta kritērijiem, tāpēc tam nepiemēro Līguma 88. panta 3. punktā minēto paziņošanas prasību.

3. Šīs regulas spēkā esamības laika beigās jebkuru *de minimis* atbalstu, kurš atbilst šīs regulas nosacījumiem, var likumīgi īstenot turpmākajos sešos mēnešos.

6. pants

Stāšanās spēkā un spēkā esamība

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

To piemēro no 2007. gada 1. janvāra līdz 2013. gada 31. decembrim.

Komisijas vārdā —

Komisijas locekle

Neelie KROES